

ról vagy a lettekről. Több grúz, több katalán költővel kezeltem, mint osztrákkal vagy szlovákkal.

Ilyen ködgomolygásban aki tájékozódni akart, természetesen a magasabb fényforrásokat kereste. A vigyázó szemek ezúttal ily módon emelkedve szegeződtek a Batsányi Párizsát megörökölt helyekre. Oda küldjük kérdéseinket, onnan várunk feleletet. Közös dolgainkra is.

Ez a magyar nemzedék tehát, amelynek nevében szólni némi illetékességet éreztem magamban, sorozatos kudarc emlékével vonul le a pályáról. Villantsuk meg a szabványos reményt, hogy az utánunk jelentkezőknek több szerencsájuk lehet, tehát ne adják föl a küzdelmet? A remény az, hogy az emberiség általában észre tér: különbözőségeiből nem ellentét lesz, hanem hasznos kiegészülés; üdvös béke tehát. Hogy ebben nekünk is részünk lesz. Hogy ezúttal nem ártalmas, hanem jóakarató külső erők terelnek bennünket.

